

דקמני כופין אורח שיהלוג ולא קמני
 ולריכה גט ויה"ה דוק בבלא נמי דהיא
 אומרת נבעלתי לאלהר שלשים יום
 קאי אבל בתוך שלשים יום לריכה
 חליה דאי אחר שלשים נמי קאי
 ליתנייה נמי לעיל גבי תוך שלשים
 שלא נטעה להעמידה דוקא לאלהר
 לי כמו סיפא ולפי זה לא יתכן הא
 דאמר בסמוך וכי מפני שלט כופין
 ומבקשים נאסור לרעה ופירש בקונט'
 וכן ר"ח וכי מפני שלט כופין בתוך
 שלשים ומבקשים אחר שלשים נאסרה
 לרעה והאמאי שריא לרעה בתוך
 שלשים הא איהי גופה כי אמרתי
 נבעלתי בתוך לי בעיאל חליה וכו'
 לרעה דלא קים לה נבעילה כמותה
 שיש לו לאסרה בלא חליה אלא
 נראה לרעה לא שריא בסמוך אלא
 אחר לי דוקא וכופין היינו כי אמר
 נבעלתי וחרז ואמר לא נבעלתי דומיא
 דסיפא דברייתא אבל כשלא אמר
 מחלה בעלתי אלא שניהם מודים
 מחלה ועד סוף שלא בעל אפילו
 אחר לי לא שריא לרעה דלא משמע
 בסיפא דוקא ששומר מחלה בעלתי
 לריכה גט אבל אם אמר מחלה לא
 בעלתי אינה לריכה גט ולא יתכן
 שהאב מותרת הרה כשניהם מודים
 שלא בעל ולהחזיקה כודאי בעולה
 כיון דהיא לא בעיאל גט ומיהו י"ל
 דהיא נמי בעיאל גט אפי' שניהם
 מודים שלא בעל והא דנקט והוא
 אומר בעלתי וחרז ואמר כו' ה"ה
 אפי' אחר לא נבעלתי בעיאל גט אלא
 לא נקט אמר בתחלה בעלתי אורח
 לחלוג ולא כמו שפירש בקונטרס
 ור"ח דאין כופין ועוד יש לפרש
 דבכמוך שריא לרעה אפי' תוך
 שלשים כמו שפירש בקונטרס ור"ח
 והוא אומר לא נבעלתי קאי נמי אחרוך
 שלשים וכן סיפא דהוא אומר בעלתי
 קאי נמי אחרוך לי ואפי' שניהם מודים
 שלא בעל לריכה גט בעל בהדי
 קוללה אפי' תוך שלשים ולאו דוקא נקט
 והוא אומר בעלתי כדפי' ורישא
 דקמני כופין אורח לחלוג ה"ה דגט
 נמי בעיאל כדקתני בסיפא אלא
 אכתי לא אחר לחלוג דגט כה"ה דין
 כפייה ובקשה דחליה ומחמת שפי
 הלשונות שפיר"ל נראה לאסור
 הרה עד לאחר שלשים יום אם לא
 יודו שניהם שבעל ולהצריך גט
 לכנוסה אפי' תוך שלשים אפי' שניהם
 מודים שלא בעל :
אמר ר' אמי : לא בעי לאוקומי קך
 משנה כמשנה אחרונה
אמר ר' אמי : לא בעי לאוקומי קך
 משנה כמשנה אחרונה
 קאי ומתניין דליירי דיני ייבום לפי
 משנה ראשונה קיינא :
אמר רבי אמי לריכה חליה עם הגט . פי'
 גיטה שהיה כבר ואם
 תאמר ויהי מאי הא דקמני ואע"פ
 שחזר ואמר לא נבעלתי
 גט וחליה ארבעה הוה הטמנת
 דכיון דלא בעל לריכה חליה
 ויש לומר דהכי קאמר אע"פ שחזר
 לאמר לא נבעלתי לריכה להיות
 בידה גיטה כדפי' : פי' בקונטרס
 גמיו יודוע לשמים שאין מקל עמי
 כשאר בני אדם ולא כהירא דבשלמי
 נדרים (דף א'.) מפרש בגמרא
 בהדיא דהיינו שאינו יורה כחן : **יעשו**
 דרך בקשה פיר"ל יתפללו
 למקום ויתן להם בני אדם ור"ח פי'
 יעשה סעודה ויפייסו וכן בירושלמי :
איבעיא להו עולה אני מן היהודים
 מהו ליבס פי' בקונטרס והלא אסרה
 נפשה ולא איבס וקשה להו עלן כן
 נראה לו לפרש דמיבעיא ליה אי
 מוסקה ארבעה נפשה על היבס
 ומבקשין לחלוג או שמוא לא עשהה
 כרי לאסור עלמה על יבמה כמו על
 בעלה ולכן טפין שיחלוץ לה ושמואל
 אמר יבס הרי הוא כבעל ומבקשין
 שיחלוץ דמסקיה לאסור עלמה על
 יבמה . כן נראה לי עיקר לפי טעם
 זו :
ואם
הדרן עלך בית שמיא

מייבוזו בזיו מינה עד שכופין אותו לחלוג
 ניכפנו לייבם אמר רב **"בשגיטה** יוצא
 מתחת ידה מתיבי ייבמה שאמרה בתוך
 שלשים יום לא נבעלתי בין שהוא אומר
 בעלתי בין שהוא אומר לא בעלתי כופין
 אותו שיחלוץ לה לארר שלשים יום
 מבקשין הימנו שיחלוץ לה היא אומרת
 נבעלתי והוא אומר לא בעלתי הרי זה
 יוציא בגט הוא אומר בעלתי והיא אומרת
 לא נבעלתי אע"פ שחזר ואמר לא בעלתי
 צריך גט וחליה אמר רבי אמי **"צריכה**
 חליה עם גיטה רב אשי אמר החם גט
 לויקחו הבא גט לביאתו הגהו שניהם מודים
 דארו לקמיה דרבא אמר להו רבא חלוצו
 לה ושרו לה תיגרא אמר ליה רב שרביא
 לרבא והתניא צריכה גט וחליה אמר ליה
"אי תניא תניא בעא מיניה הון בריה דרב
 נחמן מדרב נחמן צרתה מהו אמר ליה ר' אבי
 מפני שאנו כופין ומבקשין תיאמר צרה :
 הנודרת הנאה וכו' : תנן הן **"בראשונה** היו
 אומרים שלש נשים יוצאות ונשולות כתובה
 האומרת שמהא אני לך השמים ביני לבינד
 נשולה אני מן היהודים חזרו לומר שלא תהא
 אישה נוחנת עיניה בארר ומקלקלת על בעלה
 אלא **"האומרת** שמהא אני לך תביא ראיה
 לרביה **"השמים** ביני לבינד **"יעשו** דרך
 בקשה **"נשולה** אני מן היהודים יפר חלקו
 ומשמשו ותהא נשולה מן היהודים איבעיא
 להו נשולה אני מן היהודים ליבם מהו מי
 מסקה אדעתה דמית בעלה ונפלה קמי
 יבם או לא רב אמר **"יבם** אינו כבעל
 ושמואל אמר יבם הרי הוא כבעל אמר
 אביי כוותיה דרב מסתברא דתנן הנודרת
 הנאה מיבמה בחיי בעלה כופין אותו
 שיחלוץ ואם איתא דמסקיה אדעתה
 מבקשין

מיהו : **ותולא** : משום דהיא שיטה
 לנפשה חתיכה דליכורא ומדקאמר
 לריכה גט מכלל דבאין לה גט
 עסקינן ואמאי קמני רישא כופין
 לחלוג ניכפניה לייבם : **אמר רבי**
אמי . לעולם בשגיטה בידה והכי
 קאמר לריכה חליה עם גיטה ואע"פ
 דקמני ומבקשים קאי וה"ק אע"פ
 שחזר ואמר לא נבעלתי דליכא למימר
 כופין ואילו ומרה אפ"ה אין כופין
 אלא לריכה חליה ופי' לא בעי למיחלץ
 לא כייפינן דמסתיין אדויבירה קמא
 הואיל ולאחר שלשים יום הוא : **רב**
אשי אמר . לעולם לריכה גט אחר
 לבד גט הראשון דהתם גט לויקחו
 ונפסלה עליו לפיך לא נכפין לייבם
 וכיון דאמר בעלתי לריכה גט לביאתו
 דיש ביאה אחר הגט והשקה מסתברא
 אע"פ דקמני וה"ק אע"פ שחזר
 ואמר לא נבעלתי ואיכא למימר לא
 חיבטי גט אלא חליה אפ"ה בעיאל
 גט : **שניס מודים** . שלא נבעלה
 ומיקרא חרס בעלתי : **סון** . כן
 טמו : **לרס מסו** . יבמה שנסבה
 היבם ונמורה לרעה והמרה יבמה
 לאחר זמן לא נבעלתי מהו ליכנס
 לרעה מפני דיבורה של זו : **מפני**
שאנו כופין ומבקשים . לרעה דהיא
 שויתה לנפשה חתיכה דליכורא
 נאסרה לרעה (ה) ודאי לא מיתסרה
 דחוקה הכוסם את האשה בעל
 לאלתר : **סאומרת עמאש** אני לך .

הגהות הב"ח
 (ה) רש"י : ד"ה מפני
 שאנו וכו' לרעה לרעה
 ודאי : (ז) דה"ה יעשו וכו'
 נבעל לאסרה היבם סמנה"

תוספות חר מקמאי
 תנאי יבמה שאמרה
 בתוך לי לא נבעלתי
 בין שהוא אומר בעלתי
 בין שהוא לא נבעלתי
 כופין אותו שיחלוץ לה
 אחר לי יום מבקשים
 היבס שיחלוץ לה .
 היא אומרת נבעלתי
 והיא אומר לא נבעלתי
 ה"ו יוצאה בנס פיוריש
 לאמר לי יום קאי . הוא
 אומר בעלתי והיא
 אומרת לא נבעלתי
 אע"פ שחזר ואמר לא
 בעלתי צריכה גט
 וחליה . דאי סיפא
 נמי לאמר לי יום קאי
 וכולה מתני' פיוריש
 כשהגט יוצא מתחת
 ידה דאי אין גמט יוצא
 מתחת ידה עד שכופין
 אותו לחלוג הרי ספי'
 אותו ליבם ומה דקמני
 צריכה גט וחליה
 פיוריש ר' אמי שצריכה
 חליה עם גיטה שיוצא
 מחלה ויהי ויהי רקתא'
 אע"פ שחזר ואמר לא
 בעלתי לא לחזריה
 חליה קאי דכ"ה היא
 חליה צריכה גט שלא
 בעל יותר משבעל אלא
 ה"ק אע"פ שחזר ואמר
 לא נבעלתי [אין] כופין
 אותו שיחלוץ לה אלא
 מבקשים ואין כופין
 דאברהם קמא ספיקין
 דאמר בעלתי רב אשי
 אפר החם תנן גט
 לויקחו הבא גט לכיאתו
 פי' דב[א]ט[א]א[א]א[א]יירי
 נמי כשהגט יוצא מתחת
 ידה והכי אוקי לה ופי'
 צריכה גט וחליה
 דקמני צריכה גט
 אחר תנן מתני' הראשון
 שנתן לה לויקחו לפסלה
 ספק וכן תהיה רה"ק
 בעלתי אחר נעתהיה לה
 גט ובתא ספיקא כמאמר
 שריה רבנן וצריכה
 גט וחליה . וה"ק אקא
 ע"פ שחזר ואמר לא
 בעלתי לא תיאמר אדברא
 בתרז ספיקין ולא תהא
 צריכה גט אלא אדברא
 קמא ספיקין וצריכה גט
 בעא מניה הנהא כריה
 דרב נתנן מרב נתנן
 צרתה טמיה פי' אמתני'
 קאי יבמה שאמרה בתוך
 לי וכן לא נבעלתי ויבם
 אפר בעלתי מהו לאמרי
 צרתה לעלמא משום
 דיבורה דידא דאברה לא
 נבעלתי דאי לויבורה
 דיהי צרתה סתירת
 לעלמא בלא חליה
 א"ל מפני שאנו כופין
 ומבקשים נאסרה צרתה
 פי' ומותרת לעלמא בלא
 חליה . תנן הן
 בראשונה היו אמרינן'
 גשים ויצאת ועלמא
 יעשו

[שנת קמו : וסס נסמן]
 נדרים :
 הנהא חתיכה דליכורא
 נאסרה לרעה (ה) ודאי לא מיתסרה
 דחוקה הכוסם את האשה בעל
 לאלתר : **סאומרת עמאש** אני לך .

טעלת כתובה : **נפתת עיניס באמר** . ותלך למקום
 מכריון זה ובערה ותשקה לי : **הטוי ריש לדברים** :
 דאסרה נפשה עליה : **יעשו דרך בקשה** :
 מנה איה : **ליבס מסו** . מי אסירה ליבם
 מפני נדר זה שמהא בחיי בעלה או לא :
מי מסקה אדעתה דמית בעלה . בלא בניס
 ונפלה קמי יבם ונדרה נמי אדעתה
 דידיה ובעל לא הפר אלא לחלקו
 ויבם נמי לא מלי מיפר ששפ' בעל
 און מיפר בקודמים ואסורה לו :
או לא אסקא אדעתה . ולא נדרה
 זו אלא לאסור עלמה על כל מי
 שמתרת לו פי' גירוש בעלה ולהפסיד
 דעתו של בעל שלא יחשדה
 בנחתת עיניה באחר כדי שיתרעה
 לגרשה אבל איבס שאסורה לו
 ועומדת אפי' אחר גירושין לא
 נכתובה ומותרת לו אם מת בעלה
 ולא גירשה : **אינו כבעל** .
 שהיה רצין להפר כבעל דאדעתה
 דבעל נדרה ורצין הוא להפר
 אלא *ליבס מותרת בלא הפרה :
 מבקשין

גיטה לראיה כי לא תוכל להגש על פי
 חליה בלבד . ר"ח : **השמים** ביני לבינד . פי'
 בקונטרס גמיו יודוע לשמים שאין
 מקל עמי כשאר בני אדם ולא כהירא
 דבשלמי נדרים (דף א') מפרש בגמרא
 בהדיא דהיינו שאינו יורה כחן : **יעשו**
 דרך בקשה פיר"ל יתפללו למקום ויתן
 להם בני אדם ור"ח פי' יעשה סעודה
 ויפייסו וכן בירושלמי : **איבעיא** להו
 עולה אני מן היהודים מהו ליבס פי'
 בקונטרס והלא אסרה נפשה ולא
 איבס וקשה להו עלן כן נראה לו לפרש
 דמיבעיא ליה אי מוסקה ארבעה
 נפשה על היבס ומבקשין לחלוג או
 שמואל אמר יבם הרי הוא כבעל
 ומבקשין שיחלוץ דמסקיה לאסור עלמה
 על יבמה . כן נראה לי עיקר לפי טעם
 זו :
ואם
הדרן עלך בית שמיא

כתובה האומרת שמהא אני לך שמים ביני לבינד
 ויתן להם בני אדם ור"ח פי' יעשה סעודה ויפייסו
 וכן בירושלמי : **איבעיא** להו עולה אני מן היהודים
 מהו ליבס פי' בקונטרס והלא אסרה נפשה ולא איבס
 וקשה להו עלן כן נראה לו לפרש דמיבעיא ליה אי
 מוסקה ארבעה נפשה על היבס ומבקשין לחלוג או
 שמואל אמר יבם הרי הוא כבעל ומבקשין שיחלוץ
 דמסקיה לאסור עלמה על יבמה . כן נראה לי עיקר
 לפי טעם זו :
ואם
הדרן עלך בית שמיא